

Bröder och systrar i presbyteriet och diakonatet i Visby stift

I kväll kommer vi alla bryta brödet och välsigna kalken på den kväll då Jesus själv samlade sina närmaste lärjungar till den sista måltiden, innan han skulle utges och offra sig på korset. Under denna måltid instiftade han även nattvardens eller eukaristins måltid när hans offer på korset skulle ges genom alla tider till hans lärjungar, till hans kyrka. Så att hans död och uppståndelse skulle finnas tillgängligt som en åminnelsemåltid, ett kärlekens mysterium, ett enhetens tecken, vänskapens band och en påskmåltid, Som fyller oss, hans lärjungar, med nåd och ett löfte om framtida härlighet.

Som en manifestation av denna gemenskap, samlas vi denna förmiddag i stiftets domkyrka, till att fira denna åminnelsemåltid, förnya våra ämbetslöften, välsigna årets heliga oljor och påminnas om den nåd och fullhet som Jesus vill ge till var och en av oss. Och genom oss till varje församling i vårt stift här på Gotland. Vi ber också för den andra halvan av vårt stift och församlingarna i utlandet.

Vi får påminnas om att bortom alla bestyr som ofta är upptagna med i våra tjänster och som inte sällan fyller våra almanackor – med diskussioner om budget, byggnader, gudstjänstschema, åsikter, kritik eller beröm – så finns det en orsak till varför vi är kallade till att vara präster och diakoner, och varför Jesus fortsätter att kalla lärjungar till ett nytt liv fyllt av nåd.

Inte minst i den tid vi nu lever, med en våldets och våldsretorikens triumf, så får vi inte tappa bort att kyrkans enda tillgång är det liv som Jesus ger och som ges genom bönen, genom sakramentens firande och genom den kärlekens tjänst som detta leder till. Detta förvandlar också folk och stater.

I stort sett allt som kyrkan gör – kan andra aktörer också göra och åstadkomma, utom detta, att ge ett liv i gemenskap med Jesus, den korsfäste och uppståndne Herren. Det är vårt källa, det är vårt syfte och det är det liv som vi kan fyllas av och ge vidare.

När Jesus i dagens evangelietext tar skriftrullen och läser ur profeten Jesaja så förkunnar han hoppet om ett nådens år.

Herrens Ande är över mig, ty han har smört mig till att frambära ett glädjebud till de fattiga. Han har sänt mig att förkunna befrielse för de gångna och syn för de blinda, att ge de förtryckta frihet och förkunna ett nådens år från Herren.

Och han tillade: *I dag har detta skriftställe gått i uppfyllelse inför er som hör mig.*

Vi erbjuds att leva i detta nådens år och verklighet, när vi öppnar oss för den nåd som ges oss i eukaristins firande.

Den smörjelse som Jesus talar om är ju som vi vet själva betydelsen av orden *Kristus* och *Messias*. Smörjelsen är tecknet på att Jesus är den Kristus eller Messias som folket och vi väntar på.

Och den Andens smörjelse som smorde Jesus skänks vidare genom dopet och tron.

Genom Andens smörjelse är vi en del av *ett utvalt släkte, kungar och präster, ett heligt folk, Guds eget folk som skall förkunna hans storverk*.

Och genom Andens smörjelse har vi vigts till präst och diakon för att rusta oss att sändas och förkunna och ge vidare det nya livet som ges i det Nådens år som inleddes i och med Jesus – den smorde.

Det är också detta liv vi har att förmedla till de människor vi tjänar i våra församlingar, i vårt stift och i det omgivande samhället.

Därför välsignar vi idag de tre oljorna som ett tecken på Andens smörjelse: Krisma för dop och konfirmation, olja för de sjukas smörjelse och katekumenolja för de som förbereder sig för att ta emot dopets gåva och det nya livet i Kristus.

Så ska de i kyrkans mitt och genom bönsens liv förmedla det nya livet, som Jesus, den smorde, uppenbarar, förkunnar, och skänker.

Det djupaste och mest tillgängliga uttrycket för den Andens smörjelse och löfte om ett nytt liv är att i kyrkans mitt fira nattvardens eller eukaristins mysterium.

Den plats där Jesus är både den som firar mässan och ger sig själv till oss.

Bortom alla de förpliktelser vi har som präster och diakoner, är detta det viktigaste. Att låta nattvardens firande vara centrum i vårt eget liv som präst och diakon. Så att Andens smörjelse kan verka i oss och omvandla oss genom vår överlåtelse.

Då kommer även mycket av de yttre bestyr att förstås i rätt ljus – av det nya livet som vi tar emot och som vi först då kan ge vidare till andra. Först när vi själva blir fyllda kan andra upptäcka något genom oss.

Idag förnyar vi våra präst- och diakonlöften och vår vilja att ge Kristus vidare i vårt stift och i respektive församling. Genom att predika i ord och handling, be med människor och be för människor. Smörja dem med Andens gåva och så ge det nya livet i Kristus till allt fler i vår omgivning.

I Jesu namn,